

"Christus is het, Die gestorven is".

Rom. 8:34b

Al wat wij zien met onze sterfelijke ogen
Is slechts een schaduw en een wederschijn
En meer dan wij op aarde aanschouwen mogen
Bergt zich generzijde van ons zijn.

De scherpe sikkel van de dood blijft maar
maaien.

Wat zullen wij roepen? Alle vlees is gras,
en al zijn goedertierenheid als een bloem des
velds.

Het gras verdort, de bloem valt af, als de
Geest des Heeren daarin blaast; voorwaar, het
volk is gras.

Het gras verdort, de bloem valt af; maar het
Woord onzes Gods bestaat in der eeuwigheid.
O Sion, gij verkondigster van goede boodschap..
is er nog een boodschap voor mensen midden in
de dood?

Klim dan op een hoge berg, een eeuwige berg,
en laat ons Uw stem horen.

Want wij zitten als doden tussen de doden.
De jeugdige Erna stierf drie weken na de dood
van haar vader.

Ook hebben we deze week onze lieve broeder
Smith begraven.

Overal breekt de dood in. Soms overvalt hij
ons met groot geweld.

Dan weer sluipt hij onhoorbaar nader.

Aan 't eind weet niemand meer waarvoor hij
vecht

En hol wordt elke leus van plicht of recht;
Maar immer blijft de dood den mens belagen
Totdat de laatste vesting is geslecht.

Toen ik op weg wilde gaan naar de begrafenis
van Br. Smith, vroeg m'n jongste dochtertje:
Papa, waar ga je naar toe?

Naar de begrafenis van meneer Smith, meisje.
Erg, hè papa?

Ja kind, maar meneer Smith is nu bij de Heere in de hemel.

Gelukkig dat we de Heere nog hebben, hè papa?

Ja kind, dat is heel gelukkig.

Is er een boodschap voor stervenden?

Ja! Van de berg Golgotha klinkt een antwoord, hèt antwoord:

"CHRISTUS IS HET, DIE GESTORVEN IS".

Er was een mens, geschapen in het Beeld van God.

Deze mens was profeet, priester en koning.

Het heeft deze mens niet goed gedacht God in erkentenis te houden.

Toen kwam het oordeel over de mens.

Neen, toch niet. Eerder had God gezegd: Gij zult de dood sterven.

Nu zegt God tot Adam en zijn vrouw: Stof zijt gij, en tot stof zult gij wederkeren.

Dat zegt God met het oog op Zijn stervende Kind.

Daar was een mens van vlees en bloed.

Deze mens was ook God, te prijzen tot in eeuwigheid. God en mens in één persoon.

De in ons vlees en bloed gekomene.

Hij kwam, als het Hoofd van een zoveel beter verbond. Hij kwam als Plaatsbekleder. Hij kwam in onze nood.

Het was de nood van de volle dood...sterven, eeuwig sterven.

De Vader had een plan geformeerd in de Raad des Vredes.

Hij heeft dat plan gefundeerd in Jezus Christus, Zijn geliefde Zoon.

Hij heeft dat plan geformuleerd in het Heilig Evangelie.

Dat Evangelie wordt ons ook heden genoemd in de woorden: Christus is het, Die gestorven is.

Hij heeft de nood van een eeuwig sterfbed tot Zich genomen.

De geestelijke, lichamelijke en eeuwige dood heeft Hij gedragen.

Alles, alles heeft Hij volbracht.

Christus is het, Die gestorven is!

Wat hebben wij nog te sterven?

En toch zitten we midden in de dood? Dat is toch de realiteit in ons leven? Je ziet het om je heen. Je voelt het in jezelf. Erna is toch dood? Br. Smith is toch ook dood? Wat heb je er dan aan, dat Christus gestorven is?

Inderdaad, lezer...Zò zijn wij nou. Zo ben ik nou. De dwaas zegt in z'n hart....

Maar Christus zegt: Die in Mij gelooft, zal de dood niet zien in der eeuwigheid.

Wie heeft er nu gelijk? Christus? onze grote profeet? Of ik, dwaze man?

Vlees en bloed kan ons het antwoord niet geven. Of had dichter Kloos gelijk, toen hij schreef:

Men moet niet van het lieve Dood-zijn ijzen?

Of is dát onze vrede? waar Slauerhoff van schreef:

Nu weet ik nergens vind ik vree

Op aarde niet en niet op zee

Pas aan die laatste smalle ree

Van hout in zand.

Vlees en bloed kan ook het antwoord van God niet geloven.

Dat doet alleen de Geest van Christus.

De Geest des Geloofs. Die Geest brengt onze geest tot het getuigenis: Christus is het, Die gestorven is.

Mijn ik is ter dood veroordeeld op Golgotha.

Mijn verstand weet er niets van. Ik ben onvernuftiger dan iemand en ik heb geen mensenverstand.

De wetenschap van de Hoogheilige heb ik niet.

Door dat geloof klinkt het getuigenis:

Ik ben zwart, toch ben ik wit.

Ik ben een zondaar, toch ben ik heilig.

Ik ben ziek, toch ben ik gezond.

Ik kan op m'n benen niet staan, toch heb ik de gang van een prinsendochter.

Ik ben dood, toch leef ik eeuwig.

Ik heb geen geloof, toch geloof ik van ganser harte.

Ik heb geen hoop, toch hoop ik zelfs in de dood.
Ik heb geen liefde, toch loop ik óver van lief-
de.

Ik ben bedroefd, toch ben ik blij.

Ik heb niets, toch heb ik alles

Ik ben dood, maar ik leef eeuwig.

Maar mens..ben je gek geworden? Neen, gek was ik allang. Veel gekker dan m'n zus, die al meer dan dertig jaren in een inrichting zit.

Maar God, Die gezegd heeft dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting van de kennis der heerlijkheid Gods in het aanzicht van Jezus Christus.

Christus is het, Die gestorven is.

Onze dood is weggedood door de dood van Christus. De rekening is betaald.

Maar je moet daar maar liggen te zieltogen...

Ja, ik weet het.

Ook het verdriet om het verlies van wat ons lief en dierbaar was. Jezus weende.

Hij had meer verdriet dan één onzer ooit heeft gehad. Maar Hij heeft ook laten zien dat Lazarus niet echt gestorven was: Lazarus, kom uit! Lazarus lag niet op een eeuwig sterfbed.

Lazarus bevond zich in goede handen.

God zegt tegen al Zijn kinderen: Jullie hoeven niet eeuwig dood. Jullie mogen leven.

Ik heb Mijn lieve Zoon laten sterven op de berg.

Laat moeder Rizpa nu naar huis terugkeren.

Haar dode zonen mogen begraven worden.

Milde droppen dalen neer op dode kinderen.

Christus is het, Die gestorven is.

Als Hij niet echt gestorven ware, zo zou Hij ook niet zijn opgewekt uit de doden.

Welaan dan, lieve lezer...de Heere geve ons een hart onder de riem.

Hij trooste de bedrukten en bedroefden met Christus, Die gestorven is en weer levend geworden.

God is bezig de gordijnen van het sterfhuis te

openen, en...O, zaligheid niet af te meten.
O, vreugd, die alle smart verbant.
Daar is de dode dood vergeten. En wij?
Wij zijn in 't Vaderland!

Lezer...buiten Jezus is geen leven. Buiten Je-
zus is een eeuwig sterven. Dat we dan in Hem al
ons heil mogen aanschouwen.
Bij Hem is raad, bij Hem alleen. Amen.

Geen die de dood bedwingen kon,
geen enkel mens op aarde;
dat kwam doordat wij man voor man
verstrikt in zonden waren.
Zo kreeg hij ons in zijn macht
en heeft ons in zijn rijk gebracht
en hield ons daar gevangen.
Halleluja!

Toen heeft Gods Zoon ons hulp verschaft.
Hij, als een mens gekomen,
wees zonde en verzoeking af
en heeft de dood ontnomen
al zijn rechtsmacht en geweld;
hij moest de sleutels van de hel
in Christus handen laten.
Halleluja!

Het was een strijd sinds lang voorzegd,
die dood en leven streden.
Nu is, Godlof, het pleit beslecht:
Christus is onze vrede.
Hij die onze bondgenoot
geworden is, heeft in zijn dood
de dood voor ons verslagen.
Halleluja!

Ziet nu die 't ware Paaslam is,
waarvan wij moeten leven,
die aan het kruis in duisternis
zichzelf heeft prijsgegeven.
Zijn bloed is aan onze deur;
niet langer oefent zijn terreur
de dood, die mensenmoorder.
Halleluja!

(Luther.)
D.C.O.